

Głos Wielkopolski

Rok I

Poznań, wtorek, 26 czerwca 1945

Nr 118

Znaczenie procesu moskiewskiego

Przebieg rozprawy moskiewskiej przeciwko Okulickiemu i towarzyszącej rzuca snop światła na fakty i wydarzenia o doniosłym znaczeniu. Żywiły demokratyczne w Polsce od dawna zdawały sobie sprawę z istotnego stanu rzeczy w kraju, wiedząc, że kierownictwo obozu reakcyjnego marzy o konflikcie zbrojnym między aliantami, pragnie rozpętać nową burzę wojenną, że prowadzi się w kraju i za granicą oszczerczą kampanię, operującą fałszami, mającą na celu zohydzenie stosunków w Polsce. W pewnych jednakże kołach zarówno w kraju jak i za granicą zarzuty podnoszone pod adresem reakcyjnych elementów nie znajdowały wiary. Ci niedowiarkowie otrzymali jasną i dobitną odpowiedź z ust samych oskarżonych w procesie moskiewskim. Gdy oskarżony Jankowski przyznaje się do udziału w rozmowach na temat stworzenia koalicji antyradzieckiej, gdy oskarżeni Jasiukiewicz i Bień zeznają, że celem tajnej organizacji była walka przeciwko Związkowi Radzieckiemu, że w tym celu gromadzono broń, zatrzymano z fikcyjnie rozwiązanej Armii Krajowej kadry oficerskie, gdy wreszcie sam szef tajnej zbrojnej organizacji oskarżony Okulicki mówiąc o bloku antyradzieckim zeznaje, iż udział w tej akcji miały wziąć i Niemcy, gdy zestawili się wszystkie te wypowiedzi, zeznania i oświadczenia, ani na chwilę nie można mieć żadnych wątpliwości co do charakteru działalności oskarżonych.

Pewników tych nie osłabiają pobudki patriotyczne, jakimi rzekomo mieli kierować się oskarżeni, ich szumna frazeologia, ani też chęć zasłonięcia się rozkazami otrzymanymi od rozkazodawców londyńskich. Fakt ten może tylko rozszerzyć oskarżenie na cały „rząd” emigracyjny w Londynie, z którego rozkazów grasujące w kraju bandy mordowały w ohydny sposób spokojną ludność polską. Wierchowiny, wieś w której zbrodniarze wzorem hitlerowskim wyrzuli polskie kobiety, dzieci i starców, stawiają pod pręgierz publiczny nie tylko opryszków Sokoła (szef bandy), ale i ich zleceniodawców londyńskich.

Proces moskiewski był procesem wybitnie politycznym, oskarżeni więc mogli wygłosić swe credo ideowe, polityczne. Nie uczynili tego, gdyż politycznie obóz ich stał się straconą placówką, oderwaną od rzeczywistości polskiej i europejskiej, której bankructwo ideologiczne i polityczne uznali sami oskarżeni, załamując się w toku procesu. Wynika to niedwuznacznie z wypowiedzi Jasiukowicza, gdy oświadcza: „jestem zdania, że należy zawrócić z dotychczasowej drogi, aby Polska mogła przyłączyć się jak najwcześniej do życia odnowionej Europy.”

Grupa skompromitowanych w procesie moskiewskim polityków, którzy sami siebie przedstawiają jako ofiary reakcji londyńskiej, nie może przysłonić wielkiej armii prawdziwych patriotów, żołnierzy i oficerów Armii Krajowej. Ich patriotyzm i bohaterstwo wykorzystane zostało przez obłudnych, zaślepionych przywódców dla celów osobistych. Zdają sobie sprawę z tego najwyższe czynniki w Polsce Odrodzonej, które pragną wprząc w rydwan pracy nad odbudową kraju wszystkich bojowników o wolność Państwa niezależnie od tego pod, czyim przewodem walczyli. Droga bowiem do udziału w wielkim dziele budowy zrębów Rzeczypospolitej stoi otworem dla wszystkich, którzy pragną służyć Ojczyźnie. Proces moskiewski daje możność przejrzenia zblakłym i na tym polega jego znaczenie. (j. k.)

Posel Rzeczypospolitej w Pradze przybył do Moskwy

Moskwa, 25. 6. (Polpress). W związku z toczącymi się w Moskwie rozmowami między rządem polskim i rządem czechosłowackim, posel Rzeczypospolitej w Pradze ob. Stefan Wierblowski przybył do Moskwy.

Wielka parada w Moskwie

W defiladzie zwycięzców kroczył oddział Wojska Polskiego

Moskwa, 25. 6. (Polpress). Na Placu Czerwonym odbyła się wielka parada w celu uczczenia zwycięstwa nad Rzeszą hitlerowską i zakończenia wielkiej wojny. Zdobywca Berlina marszałek Żukow odebrał w obecności marszałka Stalina defiladę, którą prowadził marszałek Rokossowski. Kilka minut przed godziną dziesiątą marszałek Stalin wszedł na trybunę, znajdującą się przed mauzoleum Lenina. W chwili, gdy zegar na wieży kremlewskiej wybił godzinę dziesiątą, marszałek Żukow na białym koniu wjechał na Plac. Podjechał do niego marszałek Rokossowski i złożył raport. Następnie obaj marszałkowie przejechali przed frontem oddziałów, poczym marszałek Żukow zsiadł z konia, wszedł na trybunę rządową i wygłosił przemówienie do żołnierzy.

„Towarzysze broni — powiedział marszałek Żukow — odnieśliśmy wielkie zwycięstwo nad imperializmem niemieckim. Dziś stolica nasza Moskwa wita w imieniu całego Związku Radzieckiego swych bohaterskich obrońców. Ci, co podnieśli miecz przeciwko nam, sami zginęli od naszego miecza. Był czas, gdy przeżywalimy ciężkie chwile — wróg był u bram stolicy. Wytrwaliśmy jednak i pod dowództwem Wielkiego Marszałka Stalina przeszliśmy do ofensywy, oczyściliśmy nasz kraj z nieprzyjaciela, zmiażdżyliśmy armię hitlerowską i zatknęliśmy sztandar zwycięstwa w Berlinie. Najeźdźcy niemieccy podziłili los tych, którzy próbowali kiedykolwiek napisać na nasz kraj. Wszystkie narody uznają obecnie, że Związek Radziecki odegrał decydującą rolę w historycznym zwycięstwie nad Niemcami. Armia Czerwona nie tylko potrafiła obronić niepodległość naszego kraju, ale wyzwołała również wiele narodów europejskich spod jarzma hitlerowskiego.

Armia Czerwona będzie zawsze stała na straży zdobyczy socjalizmu. W tym wielkim dniu zwycięstwa uczcijmy pamięć bohaterów, którzy padli w obronie Ojczy-

zny, uczcijmy również zwycięstwo naszych dzielnych żołnierzy okrzykiem: Niech żyje naród radziecki, niech żyje Armia Czerwona, niech żyje jej Wielki Marszałek Stalin!”

Następnie przed trybuną przedefilowały oddziały złożone z jednostek wszystkich pułków radzieckich, które walczyły przeciwko Niemcom.

Na czele każdego oddziału szło kilku bohaterów Związku Radzieckiego, niosąc zdobyte sztandary niemieckie. Podchodząc po kolei do trybuny, na której stali Marszałek Stalin, Żukow i inni wyżsi dowódcy radziecy oraz członkowie rządu ZSRR, żołnierze rzucali sztandary niemieckie na ziemię.

Przed każdym pułkiem, defilującym przez Plac Czerwony, niesiono zwycięskie sztandary radzieckie. Wśród nich był ogromny sztandar czerwony z portretem Lenina. Sztandar ten w chwili zdobycia Berlina został wciągnięty na maszt nad gmachem Reichstagu.

Tłum, składający się z kilkuset tysięcy osób, przyglądał się paradzie i owacyjnie witał przemarsz każdej jednostki Armii Czerwonej.

W lożach dyplomatycznych znajdowali się między innymi gośćmi zagranicznymi Prezydent Bierut, premier Osóbka-Morawski, Stanisław Mikołajczyk oraz inni działacze polscy.

Defilada trwała przeszło dwie godziny. Tak jak w defiladzie pierwszomajowej brały w niej udział oddziały reprezentacyjne, przysłane przez wszystkie pułki radzieckie z tą jednak różnicą, że tym razem przez Plac Czerwony przeszli w pierwszym rzędzie weterani wielu historycznych bitew, których wynikiem było wspaniałe zwycięstwo Armii Czerwonej i całkowite rozgromienie Rzeszy hitlerowskiej.

Również oddział złożony z oficerów polskich jednostek, które brały udział w marszu na Berlin, przedefilował, z powiewającymi na wietrze sztandarami polskimi przez Plac Czerwony.

Marszałek Stalin podejmował prezydenta Bieruta członków Rządu Tymczasowego i działaczy polskich

Moskwa, 25. 6. (Polpress). Przewodniczący Rady Komisarzy Ludowych ZSRR Stalin wydał obiad na cześć prezydenta Bieruta, członków Rządu Tymczasowego R. P. i polskich działaczy politycznych, przebywających w Moskwie.

Na obiedzie byli obecni: Prezydent Bierut, Premier Osóbka - Morawski, wicepremier Gomułka, minister spraw zagranicznych Rzymowski, minister przemysłu Minc, minister komunikacji Rabanowski, ambasador Rzeczypospolitej w Moskwie Modzelewski, wiceprezydenci Krajowej Rady Narodowej Kowalski i Szwalbe, marszałek Rola-Zymierski, generał dywizji Korczyk, generał broni Popławski, generał broni Świerczewski, generał dywizji Sychalski, generał dywizji Zawadzki, oraz prof. Krzyżanowski, prof. Kutrzeba, Kiernik, Żuławski, Kołodziejewski, Mikołajczyk, Stańczyk, Kołodziej i inni.

Na przyjęciu byli również obecni ambasador Wielkiej Brytanii w ZSRR sir Archibald Kerr i ambasador Stanów Zjednoczonych w ZSRR Hariman.

Ze strony radzieckiej obecni byli: Przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR Kalinin, Komisarz Ludowy spraw zagranicznych Mołotow, marszałek Woroszyłow, komisarz ludowy Kaganowicz, komisarz ludowy Mikołaj, komisarz ludowy Beria, przewodniczący Rady Komisarzy Ludowych Ukraińskiej Republiki Radzieckiej Chruszczow, przewodniczący Rady Najwyższej Rosyjskiej Federacyjnej Republiki Radzieckiej Kosygin, przewodniczący Rady Komisarzy Ludowych Białoruskiej Republiki Radzieckiej Ponomarenko, przewodniczący Rady Komisarzy Ludowych Litewskiej Republiki Radzieckiej Paleckis, zastępca komisarza ludowego spraw zagranicznych Wyszyński, marszałek Rokossowski, szef sztabu generalnego Armii Czerwonej generał Antonow, ambasador ZSRR w Polsce Lebediew, sekretarz Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Gorkin, przewodniczący radzieckich związków zawodowych Kuźniecowa i inni.

Obiad upłynął w przyjaznej i serdecznej atmosferze.

Opublikowanie statutu bezpieczeństwa w San Francisco

Londyn, 25. 6. (BBC). W San Francisco opublikowano tekst karty, zredagowanej na konferencji międzynarodowej, pod którą złożyło podpis pięćdziesięciu przedstawicieli narodów świata. Karta obejmuje 111 artykułów nowej organizacji światowej, która ma zastąpić dawną Ligę Narodów. Karta ma następujące cele: 1. utrzymanie pokoju, 2. rozwój przyjaznych stosunków międzynarodowych, 3. ułożenie współpracy ekonomicznej, społecznej i kulturalnej na szerokiej platformie, 4. poszanowanie praw ludzkich. Rada Bezpieczeństwa — zajmująca naczelną rolę w nowej instytucji pokoju — składa się z 11-tu członków, a mianowicie z 5-ciu członków stałych (przedstawicieli 5-ciu mocarstw) i 6-ciu członków kooptowanych z grona przedstawicieli innych

narodów. W głosowaniu potrzebna jest zgoda przedstawicieli wszystkich 5-ciu mocarstw, oraz co najmniej przedstawicieli dwóch narodów dokooptowanych. Nowa organizacja posiadać będzie możliwość stosowania sankcji politycznych i ekonomicznych, a nawet interwencji militarnej. Na czele sekretariatu instytucji stoi sekretarz generalny z wyboru. Na obszarach powierniczych kontrolę będzie sprawować tzw. „Rada Powierzenia”. Po zakończeniu konferencji w San Francisco specjalna komisja rozpocznie wstępne prace nad organizacją. Siedziba stała Organizacji Bezpieczeństwa znajdować się będzie w Londynie. Prace organizacji mają zapewnić lepszy poziom życia, rozstrzygać w sprawach spornych, zapewnić poszanowanie praw człowieka i obywatela.

Skład Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej

Moskwa, 25. 6. (Polpress). W tych dniach podany zostanie oficjalnie w Warszawie skład Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej w Polsce. Prezydent Bierut powiadomi osobno przedstawicieli trzech mocarstw.

Nowy rząd w Holandii

Londyn, 25. 6. (Polpress). Agencja Reutersa donosi, że prof. Chermherhor utworzył nowy rząd. Prof. Chermherhor był jednym z przywódców holenderskiego ruchu oporu i przebywał przez dłuższy czas w niemieckim obozie koncentracyjnym, skąd został niedawno uwolniony.

Samobójstwo budowniczego pieców krematoryjnych

Londyn, 25. 6. (Polpress). Radio londyńskie donosi, że Ludwik Kopf, dyrektor firmy, która budowała nowoczesne piece krematoryjne dla niemieckich obozów śmierci, popełnił samobójstwo.

O podpis Polski pod statut organizacji narodów zjednoczonych

San Francisco, 25. 6. Komitet Kierowników konferencji narodów zjednoczonych w San Francisco przyjął przez akklamację wniosek 4 przewodniczących konferencji, Edwarda Stettiniusa, Andrzeja Gromyko, Lorda Halifaxa i Weilingtona Koo, aby przy podpisywaniu statutu organizacji narodów zjednoczonych zarezerwowano miejsce dla podpisu przedstawiciela Polski.

Himmler polecił wytepić wszystkich duchownych w wojsku niemieckim

Londyn, 25. 6. (Polpress). Władze alianckie ogłosiły, że w dokumentach dowództwa niemieckiego znaleziono plan wytepienia duchownych w wojsku niemieckim. Znaleziono tajny rozkaz Himmlera zawierający wskazówkę, że Hitler nie życzy sobie utrzymania proboszczów wojskowych, których poleca się przenieść do służby liniowej. W odpowiedzi na to jeden z dowódców marynarki przysłał raport, w którym podał, że skierował proboszczy ze swych jednostek na polawiacz min, dzięki czemu „dostali się do nieba”.

Uczciwa i ofiarna praca pionierska filarem gospodarki na Zachodzie

Po konferencji w Moskwie

Londyn, 25. 6. (BBC). Utworzenie Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej spotyka się z życzliwym przyjęciem i komentarzami prasy angielskiej. Prasa podkreśla fakt, że przedstawiciele polscy do porozumienia doszli sami, a ambasadorowie trzech mocarstw ograniczyli się tylko do udzielania rad. Prasa brytyjska wśród własnych rozdzwiewów przedwyborczych zajmuje w sprawie polskiej stanowisko jednomyślne. Według „News Chronicle” konferencja polska w Moskwie rozstrzygnęła ostatecznie powrót wielomilionowych rzesz Polaków do kraju oraz trudny problem kładzenia podwalin pod trwały ustrój demokratyczny w Polsce. „Times” pisze, że wyniki konferencji w Moskwie stanowią dobrą zapowiedź do spotkania Wielkiej Trójki i ostatecznego zerwania z „polityką podejrzliwości”.

Warszawa manifestuje swą radość z okazji utworzenia Rządu Jedności Narodowej

Warszawa, 25. 6. Wiadomość o utworzeniu Rządu Jedności Narodowej wywołała w Warszawie niebywały entuzjazm i powszechną radość. W gmachu Rządu odbył się manifestacyjny wiec przy udziale urzędników państwowych i nieprzeliczonych tłumów ludności miasta. Do zebranych przemówili przedstawiciele partii politycznych i ugrupowań społecznych, podkreślając znaczenie utworzenia Rządu Jedności Narodowej oraz ślubując nadal ofiarnie pracować dla dobra narodu i państwa.

Podobne wiece odbyły się w elektrowni, w Stacji Pomp Ręcznych, w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, na terenie S. P. D. oraz wielu innych przedsiębiorstwach przemysłowych i budowlanych.

Demonstracje przeciw rządowi w Argentynie

Nowy Jork, 25. 6. (Polpress). Prasa donosi, że w mieście Santa Clara w Argentynie odbyły się wielkie demonstracje pod hasłem: „Precz z dyktaturą — Niech żyje demokracja!”

Organizacje akademickie w Buenos Aires ogłosiły strajk protestacyjny przeciwko faszystowskiej polityce rządu.

Rozpoczęcie „Tygodnia Ziemi Zachodnich” w Warszawie

Warszawa, 25. 6. (Polpress). W stolicy rozpoczęto „Tydzień Ziemi Zachodnich” uroczystą akademią, która była potężną manifestacją na rzecz Rządu Tymczasowego i Armii Czerwonej. Dyrektor Polskiego Radia — mjr Nadzin zagał akademię, po czym przemówił generał Pełnomocnik Rządu — min. Ochab. Stwierdził on w swoim przemówieniu, że historyczna chwila obchodzonego uroczystości „Dnia Zwycięstwa” — nie jest przypadkiem, lecz wynikiem konsekwentnej wspólnej walki radziecko-polskiej.

